

مجله علوم تربیتی و روانشناسی
دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۳۸۰
دوره سوم، سال هشتم، شماره‌های ۳ و ۴
ص ص : ۴۹-۶۶

تحلیل عاملی سؤالهای پرسشنامه بک (BDI-21) بر روی دانشجویان پسر دانشگاه شهید چمران اهواز

غلامرضا رجبی*

دکتر یوسفعلی عطاری*

دکتر جمال حقیقی*

چکیده

هدف پژوهش حاضر تحلیل سؤالها و تحلیل عاملی پرسشنامه افسردگی بک (BDI-21) برده است. ۱۹۶ دانشجوی پسر دانشگاه شهید چمران (اهواز) به صورت تصادفی چند مرحله‌ای از بین دانشجویانی که در خوابگاه‌های دانشجویی ساکن بودند انتخاب شدند. بر اساس تحلیل سؤالهای پرسشنامه افسردگی بک (BDI-21) همه سؤالها با نمره کل همبستگی معنی‌داری داشتند. بر اساس تحلیل عاملی از طریق تحلیل مؤلفه‌های اصلی پنج عامل به دست آمد، که عامل یکم بیشترین سهم را در تبیین واریانس پرسشنامه فوق داشت. علاوه بر این، ضریب آلفای کرونباخ (همسانی درونی) برای کل پرسشنامه ۸۷/۰، ضریب پایایی تنصیف آن ۸۳/۰ و ضریب پایایی بازارزایی به فاصله سه هفته ۴۹/۰ به دست آمد. همچنین، ضریب همبستگی بین پرسشنامه افسردگی بک و خرده مقیاس D از پرسشنامه MMPI ۶۰/۰ محاسبه گردید. از مجموع ۱۹۶ دانشجو تعداد ۲۱ (۱۵/۷ درصد) نفر از آنها دچار افسردگی بودند. نتایج این پژوهش نشان داد که پرسشنامه افسردگی بک را می‌توان در پژوهش‌های روانشناسی و درمانی مورد استفاده قرار داد.

کلید واژگان: پرسشنامه افسردگی بک، افسردگی، تحلیل عاملی، تحلیل سؤالها

* عضو هیأت علمی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

مقدمه

طبقه بندی موردهای افسردگی با کمک نمره‌های آستانه می‌باشد، از این آزمون می‌توان به طور وسیع به عنوان ابزاری در پژوهش‌های روانشناسی و در ارتباط با سازه‌های دیگر روانشناسی استفاده کرد (گوتلیب، ۱۹۸۴؛ هاتزن بوهلر، پارپال و ماتیوس،^۹ ۱۹۸۳؛ تری،^{۱۰} ۱۹۸۲، به نقل از شیک^{۱۱}، ۱۹۹۰).

تعدادی از مطالعات، در این زمینه از روش تحلیل عاملی برای تبیین ساختار درونی پرسشنامه افسردگی بک BDI-21 استفاده کرده‌اند. تشكیری، بیرونی و مهریار (۱۹۸۹) در مطالعه‌ای بر روی دانشجویان دانشگاه با استفاده از ماده‌های آزمون BDI و کاربرد

بک و وارد، مندلسون، موک و اریاک^۱ (۱۹۶۱) ویرایش اصلی سیاهه افسردگی بک^۲ (BDI-21) را معرفی کردند. این سیاهه در سال ۱۹۷۱ مجددًا مورد تجدید نظر قرار گرفت (کرث- مارنات^۳، ۱۹۹۰). با وجود این، بین فرم اصلی و ویرایشهای تجدیدنظر شده آن به میزان ۹۴٪ همبستگی وجود دارد. این آزمون در چند سال گذشته یکی از گسترده‌ترین ابزارهای مورد قبول در روانشناسی بالینی و روانپزشکی برای اندازه‌گیری شدت افسردگی در بیماران روانپزشکی (پیوتروسکی، شری و کلر^۴، ۱۹۸۵) و برای تعیین افسردگی در جمعیت‌های بهنجهار (استیر، بک و کاریسون^۵، ۱۹۸۵) به ویژه برای دانشجویان دانشگاه بوده است. گوتلیب^۶ (۱۹۸۴) بیان می‌کند که آزمون فوق تا اندازه‌ای افسردگی را به عنوان یکی از مؤلفه‌های "آسیب‌شناسی عمومی"^۷ در جامعه دانشجویی نشان می‌دهد. او همچنین می‌گوید که این آزمون را باید با احتیاط به کاربرد. تانaka- ماتسوی و کامیوکا^۸ (۱۹۸۶) اظهار داشته‌اند که نمره کل بالا در BDI-21 برای دانشجویان دانشگاه ضرورتاً شاخصی از افسردگی به حساب نمی‌آید، بلکه مسائل مربوط به سازگاری کلی را نشان می‌دهد. صرف نظر از هدف اصلی آزمون که تعیین و

-
- 1- Beck, Ward, Mendelson, Mock & Erbough
  - 2- Beck Depression Inventory
  - 3- Groth- Marnat
  - 4- Piotrowski, Sherry & Keller
  - 5- Steer, Beck & Garrison
  - 6- Gotlib   7- general pathology
  - 8- Tanaka- Matsumi & Kameoka
  - 9- Hatzenbuehler, Parpal & Matthews
  - 10- Teri   11- Sheek
  - 12- Tashakori, Barefoot & Mehryar

ماده‌های غمگینی، بدینی، ناخشندی و افکارخودکشی مشخص شده بود. بک، استیر و گاربین^۴ (۱۹۹۸) گزارش داده‌اند که عوامل BDI-21 تجدیدنظر شده بسته به این که روش استخراج چگونه باشد، می‌توانند از ۳ تا ۷ عامل باشند. این عوامل نظیر نگرشاهی منفی نسبت به خود، اختلال عملکرد و اختلالهای بدنی می‌بین عوامل عمومی افسردگی هستند، (براؤن، اسکالبرگ و مدونیا^۵، ۱۹۹۵). شیک (۱۹۹۰) BDI-21 را بر روی دانش‌آموzan دبیرستانی هنگ کنگی اجرا کرد. او در این پژوهش با استفاده از تحلیل مؤلفه‌های اصلی به دو عامل افسردگی عمومی و اختلال بدنی دست یافت. شیک (۱۹۹۰) همچنین بیان می‌کند که اولین عامل ۲۷/۲ درصد و دومین عامل ۶/۴ درصد واریانس آزمون فوق را تبیین می‌کند.

از این تحقیقات در می‌یابیم که پرسشنامه افسردگی بک یک ابزار چندبعدی است. به همین لحاظ، می‌توان چنین اظهار نظر کرد که این پژوهش چهار هدف عمدۀ را دنبال می‌کند:

1- Hill, Kemp-Wheeler & Jones

2- Gould

3- Golin & Hartz

4- Garbin

5- Brown, Schalberg & Madonia

تحلیل مؤلفه‌های اصلی به پنج عامل دست یافتند: عامل اول بر روی ماده‌های بدینی، احساس شکست، عدم رضایت از خود، عقاید خودکشی، عدم تصمیم‌گیری، کندی کار؛ عامل دوم بر روی ماده‌های احساس گناه، انتظار تنبیه و خود مقصّر بینی؛ عامل سوم بر روی ماده‌های گریه کردن و تغییر تصویر بدنی، بی‌خوابی و ناخشندی؛ عامل چهارم بر روی ماده‌های کاهش وزن، اشتغال، بدنی و خستگی‌پذیری؛ و عامل پنجم بر روی ماده‌های تحریک پذیری، بسی‌خوابی و بی‌اشتهایی بارعاملی داشتند.

تری (۱۹۸۲) دریافت که می‌توان چهار عامل را از BDI-21 (افسردگی عمومی، خود انکاری، کندی روانی - حرکتی و عامل وابسته به تغذیه) شناسایی کرد. هیل، کمپ- ولر و جونز^۶ (۱۹۸۶) دریافتند که می‌توان هفت عامل را از آزمون BDI-21 (احساسهای نامیدی، احساسهای بی ارزشی،... و منفعل بودن) شناسایی کرد. گولد^۷ (۱۹۸۲) بر اساس پاسخهای دانشجویان دریافت که پنج عامل را می‌توان از BDI (خود- عاطفی منفی، احساس خودنباشی،... و احساس گناه) استخراج کرد، در حالی که گولین و هارتز^۸، (۱۹۷۹؛ به نقل از شیک، ۱۹۹۰) فقط یک عامل (نامیدی) را مشاهده کردند، که توسط

خوابگاه‌های دانشجویی سکونت داشتند. از میان این دانشجویان تعداد ۱۹۶ نفر، به صورت تصادفی چند مرحله‌ای انتخاب شدند. به این صورت که ابتدا فهرست خوابگاه‌های دانشجویی که پسران در آنها سکونت داشتند از اداره خوابگاه‌های دانشگاه شهید چمران درخواست شد. بعد از این مرحله، از میان خوابگاه‌های پسرانه موجود در شهر اهواز^۴ خوابگاه به صورت تصادفی برگزیده شدند. در مرحله بعد طبقات خوابگاه‌ها و اتفاقهای مسکونی در هر خوابگاه تعیین شدند. بالاخره، از هر خوابگاه با توجه به طبقات و تعداد اتفاقهای موجود در آن، ۴۹ دانشجوی پسر از رشته‌های تحصیلی مختلف به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند. میانگین سنی نمونه‌های تحقیق ۲۲/۱۸ با انحراف معیار ۲/۲۱ می‌باشد.

ابزار تحقیق

ابزار سنجش افسردگی در این تحقیق، پرسشنامه افسردگی بک ۲۱ (BDI-21) (بک، وارد، مندلسون، موک و ارباک، ۱۹۶۱) است که در سال ۱۹۷۱ مورد تجدیدنظر قرار گرفته بود (گرات- مارنات، ۱۹۹۰). BDI-21 یک

(۱) تحلیل عاملی مقیاس افسردگی بک به منظور بررسی مجدد. این که آیا این پرسشنامه یک سازهٔ یک بعدی افسردگی است یا یک سازهٔ چندبعدی است؟ (۲) بررسی و تعیین پسایابی^۱ پرسشنامه و (۳) بررسی و تعیین روایی^۲ این پرسشنامه در جامعه دانشجویی و (۴) بررسی و تحلیل سؤالهای پرسشنامه با نمره کل آزمون.

با توجه به مطالب فوق می‌توان خاطر نشان کرد که هر آزمون اعم از تشخیصی، شخصیتی و غیره، در جامعه‌ای که مورد استفاده قرار می‌گیرد بعد از چند سال باید دوباره بر روی گروههای مختلف جامعه مورد ارزیابی روانسنجی قرار گیرد. آزمون BDI-21 یک آزمون معتبر مربوط به افسردگی به حساب می‌آید و در زمینه‌های مختلف چون پژوهش، تشخیص و غیره توسط درمانگران، محققان و دانشجویان از آن استفاده می‌شود. پس، نیاز مبرم وجود دارد که فرم ایرانی آن از پسایابی و اعتبار مناسب برخوردار باشد.

روش

جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری این تحقیق را دانشجویان پسر رشته‌های مختلف سال تحصیلی ۸۰-۸۱ تشکیل می‌دادند که در هنگام تحقیق در

یک روز و ۶۰٪ به فاصله یک هفته، در حالی که زیمرمن (۱۹۸۶؛ به نقل از شیک، ۱۹۹۰) نشان داد که پایایی بازآزمایی BDI-21 ۶۴٪ است. گوتلیب (۱۹۸۴) ضریب آلفا را برای BDI-21 ۸۲٪ و بک و استیر (۱۹۸۴) مقدار آلفا را برای BDI-21 ۸۸٪ گزارش کردند. گرات-مارنات (۱۹۹۰) پایایی بازآزمایی BDI-21 را از دامنه ۴۸٪ تا ۸۶٪ بسته به فاصله زمانی بین بازآزمایی و نوع جامعه گزارش کرده است. لایت‌فوت^۱ (۱۹۸۵) و الیور^۲ (۱۹۷۹) ضریب آلفای کرونباخ ۸۷٪ و پایایی بازآزمایی ۹۰٪ را گزارش کردند.

در این پژوهش، برای سنجش همسانی درونی BDI از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد که مقدار این ضریب ۸۷٪ است. همچنین همبستگی سؤالهای آزمون با یکدیگر و با نمره‌های کل محاسبه شد که همه سؤالهای BDI-21 همبستگی معنی‌داری با نمره کل داشتند. البته دامنه این ضرایب از ۲۰٪ تا ۷۴٪ در نوسان است. ماتریس همبستگی سؤالهای BDI-21 با یکدیگر و با نمره‌های کل (ستون آخر) در جدول ۱ درج شده است.

پرسشنامه درجه بندی خود-گزارشی ۲۱ ماده‌ای است که نگرشها و نشانه‌های افسردگی را اندازه‌گیری می‌کند. هر سؤال پرسشنامه بک شامل یک مقیاس چهار جمله‌ای است که دامنه آن از ۰ تا ۳ مرتب شده است. بیشینه و کمینه نمره پرسشنامه به ترتیب ۶۳ و صفر است. در حقیقت، BDI-21 برای اندازه‌گیری زمینه‌های مختلف نشانه‌شناسی افسردگی از جمله حیطه‌های افسردگی عاطفی، شناختی، انگیزشی و فیزیولوژیکی است. بنابراین، هر یک از ماده‌های BDI-21 یک تظاهر رفتاری افسردگی خاص را توصیف می‌کند (از قبیل مشکل بدنی یا فقدان اشتها) و هر ماده شامل چند جمله است که دامنه آن از علائم خنثی تا شدید می‌باشد (بک و همکاران، ۱۹۶۱).

بررسیهای به عمل آمده در زمینه پایایی BDI از پایایی مناسب این آزمون خبر می‌دهد. بک، استیر و گارین (۱۹۸۸) همسانی درونی BDI-21 را از دامنه ۷۳٪ تا ۹۳٪ با میانگین ۸۶٪ گزارش می‌کنند. همچنین آنها همسانی درونی پرسشنامه فوق را برای بیماران روانپزشکی و غیر روانپزشکی به ترتیب ۸۱٪ و ۸۶٪ نشان دادند. هاتزن بوهلر، پاریال و ماتیوس (۱۹۸۳) دریافتند که BDI-21 پایایی قابل قبولی دارد (۸۳٪ در

جدول ١. ماتریس همبگی سوچهای پرسنل افسری بک (BDI-21) (تعداد ۱۹۶ نفر)

D در پرسشنامه MMPI همبسته است. هیل و همکاران (۱۹۸۶) بیان می‌دارند که BDI-21 با مقیاس N (روان نژنی آیزنک) به طور معنی‌دار همبسته است. فوا، ریگس، دانکوک و راتبام^۴ (۱۹۹۳) نشان دادند که همبستگی‌های بین 21 BDI تجدیدنظر شده با درجه‌بندی‌های بالینی افسردگی از ۶۲/۰ تا ۶۶/۰ است. گرات-مارنات (۱۹۹۰) همبستگی‌های متوسط و متناوبی بین BDI-21 تجدیدنظر شده و دیگر مقیاس‌های اندازه‌گیری افسردگی نظیر مقیاس درجه‌بندی روانپژوهشکی همیلتون^۵ (۱۹۹۲) گزارش داده‌اند. (با افسردگی ۷۳/۰، با مقیاس خود گزارشی زونگ^۶ ۷۶/۰ و با مقیاس MMPI-D ۷۶/۰).

در پژوهش حاضر، برای روایی BDI-21 از مقیاس MMPI-D استفاده شد. ضریب همبستگی به دست آمده بین دو مقیاس فوق بر روی ۵۷ دانشجوی پسر که از بین ۱۹۶ دانشجو به صورت تصادفی انتخاب شده بودند برابر

در این پژوهش ضریب پایایی تنصیف مقیاس 21 BDI-21 بعد از اعمال فرمول تصحیح اسپیرمن-براون ۸۳/۰ است. همچنین برای پایایی پرسشنامه از روش بازارآزمایی به فاصله ۳ هفته بر روی تعداد ۵۹ دانشجوی پسر استفاده شد. ضریب همبستگی بین نمره‌های آزمودنیهای پسر در دو نوبت به فاصله ۳ هفته ۴۹/۰ می‌باشد، که رضایت بخش نیست. مطالعات فرا-تحلیلی^۱ بر روی ویژگی‌های روانسنجی BDI تجدیدنظر شده به مزایای روایی محتوایی بالا و روایی تفکیکی بین انسانهای افسرده و غیرافسرده اشاره دارد. (ریکتر، ورنر، هرلین و سائر، ۱۹۹۸). بک، وارد، مندلسون، موک و ارباک (۱۹۶۱) از محتوای مناسب BDI که توسط متخصصان بالینی در ارتباط با نشانه‌های بیماران افسرده به دست آمده است خبر می‌دهند. ضمناً، بررسیهای بعدی نشان داد که ماده‌های BDI-21 تجدیدنظر شده با ۶ مقوله DSM-III در زمینه تشخیص افسردگی بنا یکدیگر هماهنگ هستند (گرات-مارنات، ۱۹۹۰).

1- meta-analysis

- 2- Richter, Werner, Heerlien & Sauer
- 3- Campbell, Burgess & Finch
- 4- Foa, Riggs, Dancuc & Rothbaum
- 5- Hamilton
- 6- Zung

کمپبل، بارگس و فینچ^۳ (۱۹۸۴) گزارش می‌دهند که نمره‌های BDI-21 با خرد مقياس

جدول ۲. میانگین و انحراف معیار سؤالهای پرسشنامه افسردگی بک (BDI-21)

سوالهای شناختی	میانگین	انحراف معیار	نمونه	سوالهای شناختی		میانگین	انحراف معیار	نمونه	سوالهای شناختی
				سوالهای شناختی	سوالهای شناختی				
۱	۰/۸۹	۰/۰۱	۱۹۶	۱۲	۰/۹۹	۰/۸۱	۰/۹۶	۱۹۶	۱
۲	۰/۸۴	۱/۰۲	۱۹۶	۱۳	۰/۸۳	۰/۴۸	۰/۹۶	۱۹۶	۲
۳	۰/۶۲	۰/۷۷	۱۹۶	۱۴	۰/۸۵	۰/۵۶	۰/۹۶	۱۹۶	۳
۴	۰/۰۱	۰/۰۳	۱۹۶	۱۵	۰/۹۲	۱/۱۶	۰/۹۶	۱۹۶	۴
۵	۰/۵۲	۰/۷۸	۱۹۶	۱۶	۰/۸۲	۱/۰۴	۰/۹۶	۱۹۶	۵
۶	۰/۷۲	۰/۷۸	۱۹۶	۱۷	۱/۰۲	۰/۷۰	۰/۹۶	۱۹۶	۶
۷	۰/۴۷	۰/۷۲	۱۹۶	۱۸	۰/۷۱	۰/۶۲	۰/۹۶	۱۹۶	۷
۸	۰/۵۱	۰/۸۰	۱۹۶	۱۹	۰/۹۶	۱/۱۱	۰/۹۶	۱۹۶	۸
۹	۰/۵۴	۰/۸۹	۱۹۶	۲۰	۰/۶۷	۰/۳۴	۰/۹۶	۱۹۶	۹
۱۰	۰/۴۲	۰/۷۳	۱۹۶	۲۱	۱/۳۵	۱/۰۲	۰/۹۶	۱۹۶	۱۰
۱۱	۰/۷۳	۰/۴۸	۱۹۶	کل	۰/۹۶	۰/۹۶	۰/۹۶	۱۹۶	۱۱

۰/۶۰ به دست آمد. این ضریب در سطح (عقاید خودکشی) ۰/۳۴ با انحراف معیار ۰/۰۱ است. همچنین میانگین سؤالهای معنی دار می باشد. $p=0/0/67$ بیست و یک گانه افسردگی بک برابر با ۰/۷۳ با

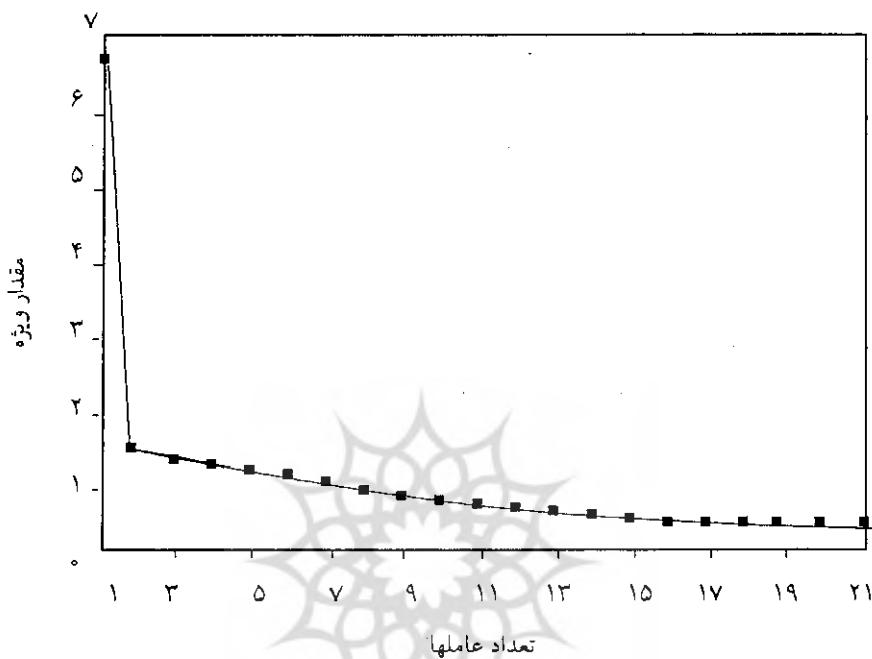
نتایج انحراف معیار

در این پژوهش برای بررسی مناسب بودن داده ها برای تحلیل عاملی از دو آزمون مقدماتی استفاده شد. نتایج آزمون اندازه کفایت نمونه گیری $KMO=0/89$ ^۱، و آزمون کرویت بارتلت^۲ ۱۲۳۱/۶۴ است، که در سطح

جدول ۲ میانگین و انحراف معیار سؤالهای پرسشنامه افسردگی بک را نشان می دهد. همان طور که در جدول ملاحظه می شود بالاترین میانگین متعلق به سؤال شماره ۴ (عدم رضایت) ۱/۱۶ با انحراف معیار ۰/۹۲ است. به علاوه، میانگین و انحراف معیار افسردگی برای تمام دانشجویان پسر $\bar{X}=15$ ($SD=10/16$) می باشد. کوچکترین میانگین متعلق به سؤال شماره ۹

1- Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy

2- Bartlett Test of sphericity

نمودار ۱: آزمون اسکری

نمودار ۱ آزمون اسکری را نشان می‌دهد. $P=0.000001$ معنی دار می‌باشد.

همان طور که در این نمودار مشاهده می‌شود پنج عامل را می‌توان مشاهده کرد که ویژه مقادیر آنها بیشتر از ۱ است. همچنین می‌توان نتیجه گرفت که سهم عامل یک در تبیین واریانس کل سؤالها بالاتر از سهم سایر عاملها است.

در جدول ۳ شاخصهای آماری نهایی که از تحلیل عامل مؤلفه‌های اصلی به دست

برای تحلیل عوامل پرسشنامه افسردگی بک در آغاز از روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی^۱ استفاده شد. سپس روش چرخش واریماکس برای تعیین عاملهای احتمالی که زیربنای پرسشنامه را تشکیل می‌دهند به کار گرفته شد. همچنین برای تعیین این موضوع که پرسشنامه افسردگی بک از چند عامل معنی دار اشباع شده است، سه شاخص اصلی مورد استفاده قرار گرفت: مقدار ویژه^۲، (۲) نسبت واریانس تبیین شده توسط هر عامل و (۳) نمودار ویژه مقادیر که آزمون اسکری^۳ نامیده می‌شود.

1- Principale component analysis

2- eigenvalue

3- Scree test

جدول ۳. شاخصهای آماری نهایی پرسشنامه افسردگی از طریق روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی

سوالها	درصد تراکمی واریانس تبیین شده	درصد واریانس تبیین شده	مقدار ویژه	عامل	مسیران	شاخصهای اشتراک	شاخصهای عوامل
							افسردگی عمومی
۱۳-۱۵-۱۷ ۹-۱۱-۱۲- ۲-۷-	۳۱/۰	۳۱/۰	۶/۵۰۵۷۷	۱	۰/۵۶۲۶۱		
۱۰-۱۶-۱۷ ۱-۲-۳-۴-	۲۸/۴	۷/۴	۱/۵۵۳۷۲	۲	۰/۱۳۴۳۰		نامیدی
۵-۶-۸-۱۳	۴۴/۶	۶/۲	۱/۲۱۲۱۳	۳	۰/۱۱۲۵۲		نااراحتی هیجانی آشکار
۷-۱۴-۲۱	۵۰/۱	۵/۵	۱/۱۰۱۰۴	۴	۰/۰۹۹۸۱		نگرشهای منفی
۱۸-۱۹-۲۰	۵۵/۱	۵/۰	۱/۰۴۹۵۷	۵	۰/۰۹۰۷۴		اختلالهای بدنی

۵۵/۱ درصد و روی هم ۵/۲ و ۵/۵ درصد و روی هم ۵۶/۶ درصد واریانس کل را تبیین می‌کنند. در تیجه، حدود ۵۶/۲۶ درصد واریانس مشترک توسط عامل یکم، ۱۳/۴۳ درصد توسط عامل دوم، ۹/۹۸ درصد توسط عامل سوم، ۹/۰۷ درصد توسط پنجمین عامل تبیین می‌شود.

چون ماتریس عاملی چرخش نایافته و بارهای عاملی آن، ساختاری با معنا به دست نمی‌دهند، عاملهای استخراج شده بر طبق روش متداول با استفاده از چرخش واریماکس به محورهای جدید انتقال داده شدند تا ساختار ساده آنها امکان‌پذیر شود. در جدول ۴ الگوی ماتریس عاملی چرخش یافته سوالهای پرسشنامه افسردگی بک آمده است. سوالهایی که بار عاملی ۴۰/۰ به بالا را داشتند انتخاب

آمده‌اند درج شده‌اند. همان طور که از جدول زیر بر می‌آید، ارزشهای بیشتر از یک به پنج عامل می‌رسند که روی هم ۵۵/۱ درصد واریانس کل پرسشنامه افسردگی بک را تبیین می‌کنند. در حقیقت، عامل یک بیشترین سهم را در تبیین واریانس پرسشنامه فوق بر عهده دارد (۳۱ درصد). بنابراین، نتیجه به دست آمده از این جدول گویای آن است که پرسشنامه افسردگی بک (BDI-21) یک پرسشنامه چندبعدی است.

جدول ۳ بارهای عاملی سوالهای پرسشنامه افسردگی بک را روی مؤلفه‌های اصلی نشان می‌دهد. ماتریس عاملی سوالهای پرسشنامه فوق نشان می‌دهد که عاملهای یکم تا پنجم که بر طبق جدول ۳ دارای مقدار ویژه بیشتر از یک می‌باشند به ترتیب ۰/۳۱، ۰/۳۱، ۰/۷۴،

اجتماعی، بی تصمیمی، کندی کار و خستگی پذیری) افسردگی عمومی را بیان می‌کند. عامل دوم (غمگینی، بدینی، خودکشی، احساس تحریک‌پذیری، کناره‌گیری شدند. سوالهایی که بار عاملی بالایی در عامل یکم دارند (بدینی، نارضایتی از خود، عقاید خودکشی، احساس تحریک‌پذیری، کناره‌گیری

جدول ۴. ماتریس عاملی جرخیش بافته واریماکس پرسشنامه افسردگی بک

سؤال	عاملها	عامل یکم	عامل دوم	عامل سوم	عامل چهارم	عامل پنجم
کندی کار	۰/۷۲۹					
کناره‌گیری اجتماعی	۰/۷۲۰					
احساس تحریک‌پذیری	۰/۶۹۶					
عقاید خودکشی	۰/۵۰۵					
بی تصمیمی	۰/۴۳۷	۰/۵۲۲				
بدینی	۰/۴۴۹	۰/۴۷۱				
دوره‌های گربه کردن	۰/۶۹۲					
غمگینی	۰/۵۲۲					
خستگی پذیری	۰/۵۱۷	۰/۴۳۷				
بی خوابی	۰/۴۹۵					
احساس شکست	۰/۴۸۹					
عدم رضایت	۰/۴۴۸					
انتظار تنبیه	۰/۶۷۷					
احساس گناه	۰/۶۶۰					
خودمنصره‌بینی	۰/۵۵۱	۰/۴۶۵				
تغییر در تصویر بدنی	۰/۶۷۵					
سطع پائین انژری	۰/۶۷۱					
نارضایتی از خود	۰/۴۸۸		۰/۴۱۳			
کاهش وزن	۰/۸۱۳					
کاهش اشتہاء	۰/۵۸۸					
پیش اشتغالی بدنی	۰/۵۳۲					

جدول ۵ توزیع فراوانی افسردگی در دانشجویان

درصد	فراوانی	دامنه تغییرات
۲۱/۱	۶۱	۰-۹
۴۱/۳	۸۱	۱۰-۱۹
۱۶/۸	۳۳	۲۰-۲۹
۱۰/۷	۲۱	۳۰-۶۳
۱۰۰	۱۹۶	جمع

اعتباریابی پرسشنامه افسردگی بک (BDI-21) بود بر اساس نتایج به دست آمده، پرسشنامه افسردگی بک یک ابزار مناسب و قابل اعتماد برای محیطهای دانشگاهی و پژوهشی است و از ضرایب پایایی و روایی رضایت بخشی برخوردار می باشد.

نتایج تحلیل حاضر با استفاده از روش تحلیل مؤلفه های اصلی بیان می کند که پرسشنامه افسردگی بک یک مقیاس چند بعدی است و شامل پنج عامل است که بیشترین سهم تبیین واریانس را عامل یکم بر عهده دارد و مابقی عوامل سهم کمتری در تبیین واریانس این پرسشنامه دارند (جدول ۳ و نمودار ۱ را بینید). این یافته با تحقیقات تشکری و همکاران (۱۹۸۹؛ تری (۱۹۸۲)، به نقل از شیک، ۱۹۹۰؛ هیل و همکاران (۱۹۸۶؛ گولد (۱۹۸۲) و بک (۱۹۸۸) هماهنگ است.

تشکری و همکاران به پنج عامل، تری به چهار عامل، هیل و همکاران به هفت عامل، گولد به

احساس شکست، عدم رضایت، خودمقصر بینی، دوره های گریه کردن، بی خوابی و خستگی پذیری)، ناامیدی را نشان می دهد. عامل سوم (احساس گناه، انتظار تنبیه، خودمقصر بینی و بی تصمیمی) ناراحتی هیجانی آشکار را بیان می کند. عامل چهارم (نارضایتی از خود، تغییر در تصویر بدنی و سطح پائین انرژی) نگرشهای منفی و عامل پنجم (کاهش اشتها، کاهش وزن و بیش اشتغالی بدنی) اختلالهای بدنی را نشان می دهد.

همانگونه که در جدول ۵ مشاهده می شود، از مجموع ۱۹۶ دانشجو که از لحاظ افسردگی مورد ارزیابی قرار گرفتند، تعداد ۲۱ (۱۰/۷ درصد) نفر از آنان دچار افسردگی اند (با نقطه برش یک انحراف معیار بالای میانگین).

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر تحلیل سوالها و

در صد) نفر از آنها با نقطه برش یک انحراف معیار بالای میانگین مبتلا به افسردگی‌اند. در نهایت، نتایج پژوهش حاضر بیانگر این است که ویرایش فرم ایرانی پرسشنامه افسردگی بک یک ساختار چندبعدی است و از آن می‌توان به عنوان یک ابزار بالینی در غربالگری افراد افسرده و به عنوان یک ابزار پژوهشی در زمینه‌های مختلف روانشناختی استفاده کرد.

سؤالهای پرسشنامه افسردگی بک

BDI-21

۱. غمگینی:

۰ غمگین نیستم.

۱ غمگین هستم.

۲ غم دست بردار نیست.

۳ تحملم را از دست داده‌ام.

۲. بدینی:

۰ به آینده امیدوارم.

۱ به آینده امیدی ندارم.

۲ احساس می‌کنم که آینده امیدبخشی در انتظارم نیست.

۳ کمترین روزنۀ امیدی ندارم.

۳. احساس شکست:

۰ ناکام نیستم.

پنج عامل و بک و همکاران به سه تا هفت عامل دست یافتند.

با توجه به ضریب آلفای کرونباخ به دست آمده پرسشنامه افسردگی بک از همسانی درونی بسیار بالایی برخوردار است. این شاخص پایایی با شاخص پایایی گزارش شده توسط بک و همکاران (۱۹۸۸)، بک و استیر (۱۹۸۴)، شیک (۱۹۹۰)؛ گوتلیب (۱۹۸۴) و لایت فوت و الیور (۱۹۸۵) هماهنگ است. به علاوه، سؤالهای پرسشنامه با نمره کل دارای همبستگی متوسطی بردنده. اعتبار بازآزمایی پژوهش حاضر نیز با یافته‌های هاتزن بوهلر و همکاران (۱۹۸۲، به نقل از شیک، ۱۹۹۰)؛

گرث-مارنات (۱۹۹۰)؛ الیور و بارکهام (۱۹۷۹) و لایت فوت و الیور (۱۹۸۵) هماهنگ است. در نهایت، پایایی تصنیف

پرسشنامه در حد بالایی است.

ضریب همبستگی بین پرسشنامه افسردگی بک و مقیاس MMPI-D در حد متوسطی بود

که معرف روایی همزمان آن می‌باشد. این یافته‌ها با یافته‌های کمپل و همکاران (۱۹۸۴)؛ فوا و همکاران (۱۹۹۳)، کراث-

مارنات (۱۹۹۰) در یک راستا است.

از مجموع ۱۹۶ دانشجو که به لحاظ افسردگی مورد سنجش قرار گرفتند، ۲۱ (۱۰/۷)

۱. ناکام‌تر از دیگرانم.
۲. به زندگی گذشته‌ام که نگاه می‌کنم.

۳. از خودم متفرقم.
۴. خودم قصیرینی:

۰ بدر از سایرین نیستم.
۱. از خودم به خاطر خطاهایم انتقاد

می‌کنم.
۲. عدم رضایت:

۰ مثل گذشته از زندگی ام راضی هستم.
۱. مثل سابق از زندگی لذت نمی‌برم.

۲. از زندگی رضایت واقعی ندارم.
۳. از هر کس و هر چیز که بگویی ناراضی

می‌کنم.
۴. عقاید خودکشی:

۰ هرگز به فکر خودکشی نمی‌افتم.
۵. احساس گناه:

۰ احساس تقصیر نمی‌کنم.
۱. گاهی اوقات احساس تقصیر می‌کنم.

۲. اغلب احساس تقصیر می‌کنم.
۳. همیشه احساس تقصیر می‌کنم.

۶. انتظار تنیبی:

۰ بیش از حد معمول گریه نمی‌کنم.
۱. انتظار مجازات ندارم.

۱. احساس می‌کنم ممکن است مجازات
شوم.

۲. همیشه گریانم.
۳. قبلاً گریه می‌کردم اما حالا با آنکه دلم

هم می‌خواهد نمی‌توانم گریه کنم.
۷. نارضایتی از خود:

۰ کم حوصله‌تر از گذشته نیستم.
۱. از خودم راضی هستم.

۲. اغلب کم حوصله هستم.
۸. خودم قصیرینی:

۰ بدر از سایرین نیستم.
۱. از خودم ناراضی ام.

۲. از خودم بدم می‌آید.

۹. عقاید خودکشی:

۰ هرگز به فکر خودکشی نمی‌افتم.

۱. فکر خودکشی به سرم زده اما اقدامی

نکرده‌ام.

۲. به فکر خودکشی هستم.

۳. اگر بتوانم خودکشی می‌کنم.

۰. دوره‌های گریه کردن:

۰ بیش از حد معمول گریه نمی‌کنم.

۱. بیش از گذشته گریه می‌کنم.

۲. همیشه گریانم.

۳. قبلاً گریه می‌کردم اما حالا با آنکه دلم

هم می‌خواهد نمی‌توانم گریه کنم.

۱۱. احساس تحریک پذیری:

۰ کم حوصله‌تر از گذشته نیستم.

۱. کم حوصله‌تر از گذشته هستم.

۲. اغلب کم حوصله هستم.

۱۲. کناره‌گیری اجتماعی:
- ۱ به خوبی گذشته کار نمی‌کنم.
  - ۲ برای این که کاری بکنم به خودم فشار زیادی می‌آورم.
  - ۳ همیشه کم حوصله هستم.
۱۳. بی تصمیمی:
- ۱ به نسبت گذشته کمتر از مردم خوش می‌آید.
  - ۲ مثل همیشه مردم را دوست دارم.
  - ۳ تا حدود زیادی علاقه‌ام را به مردم از دست داده‌ام.
۱۴. تغییر در تصویر بدنه:
- ۱ از مردم قطع امید کرده‌ام و به آنها علاقه‌ای ندارم.
  - ۲ یکی دو ساعت زودتر از معمول از خواب بیدار می‌شوم و خوابیدن دوباره برایم مشکل است.
  - ۳ مانند گذشته تصمیم می‌گیرم.
۱۵. کندي کار:
- ۱ بیش از گذشته خسته نمی‌شوم.
  - ۲ قدرت تصمیم‌گیری ام را از دست داده‌ام.
  - ۳ از شدت خستگی هیچ کاری از عهده‌ام ساخته نیست.
۱۶. بی خوابی:
- ۱ دست داده‌ام.
  - ۲ تا حدود زیادی علاقه‌ام را به مردم از دست داده‌ام.
  - ۳ از مردم قطع امید کرده‌ام و به آنها علاقه‌ای ندارم.
۱۷. خستگی پذیری:
- ۱ بیش از گذشته خسته نمی‌شوم.
  - ۲ اینجا هر کاری خسته‌ام می‌کند.
  - ۳ دشوارتر شده است.
۱۸. کاهش اشتها:
- ۱ نگران هستم که جذابیتم را از دست بدهم.
  - ۲ احساس می‌کنم هر روز که می‌گذرد جذابیتم را بیشتر از دست می‌دهم.
  - ۳ زشت هستم.
۱۹. کاهش وزن:
- ۱ به خوبی گذشته کار می‌کنم.
  - ۲ اخیراً وزن کم نکرده‌ام.

- ۱ بیش از دو کیلو و نیم وزن کم نکرده‌ام.
- ۲ به شدت نگران سلامتی خود هستم.
- ۳ آن قدر نگران سلامتی خود هستم که دستم به هیچ کاری نمی‌رود.
- ۱ بیش از هفت کیلو از وزنم کم کرده‌ام.
- ۲ سطح پائین انرژی:
- ۰ میل جنسی ام تغییری نکرده است.
  - ۱ میل جنسی ام کمتر شده است.
  - ۲ میل جنسی ام خیلی کم شده است.
  - ۳ کمترین میل جنسی در من نیست.
- ۱ بیش اشتغالی بدنی:
- ۰ بیش از گذشته بیمار نمی‌شوم.
  - ۱ از سردرد و دل درد و یبوست کمی ناراحتم.

منابع پژوهشکاران علمی و مطالعات فنی

لاتین

- Beck, A.T., Steer, R.A. (1984). Internal consistencies of original and revised Beck Depression inventory. *Journal of Clinical Psychology*, 40, 1365-1367.
- Beck, A.T., Steer, R.A. Garbin, M. G. (1988). Psychometric properties of the Beck Depression Inventory: Twenty-five years of evaluation. *Clinical Psychology Review*, 8(1), 77-100.
- Beck, A.T., Ward, C.H. Mendelson, M., Mock, J., Erbaugh, J. (1961). An inventory for measuring depression. *Archives of General Psychiatry*, 4, 561-571.
- Brown, G., Schalberg, H.C., Madonia, M.J. (1995). Assessing depression in primary care practice with the Beck Depression Inventory and the Hamilton Rating Scale for Depression. *Psychological Assessment*, 7(1), 59-65.
- Campbell, I.M. Burgess, P.M., & Finch, S.J. (1984): A factorial analysis of

- BDI scores. *Journal of Clinical Psychology*, 40, 992-999.
- Foa, E.B. Riggs, Dancuc. V.S., & Rothbaum, B.O. (1993). Reliability and validity of a brief instrument for assessing post traumatic strees disorder. *Journal of Traumatic Stress*, 6(4), 459-473.
- Gotlib, I.H. (1984). Depression and general psychopathology in university students. *Journal of Abnormal Psychology*, Vol, 63, No. 19-30.
- Gould, J. (1982). A psychometric investigation of the standard and long from Beck Depression Inventory. *Psychological Reports*, 57, 1167-1170.
- Groth-Marnat, G. (1990). *The Handbook of Psychological Assessment* (2nd ed), John Wiley & Sons. New York.
- Hatzenbuehler, L.C. Parpal, M. & Matthews, L. (1983). Classifying college students as depressed or nondepressed using the Beck Depression Inventory: An empirical analysis. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, Vol. 51, No. 3,360-366.
- Hill, A.B., Kemp-Wheeler, S.M., & Jones, S.A. (1986). What does Beck Depression Inventory measure in students? *Personality and Individual Differences*, 7, 39-47.
- Lighfoot, S.L. & Oliver, J.M. (1985). The Beck Inventory: Psychometric properties in university students. *Journal of Personality Assessment*, 49, 4. 434-436.
- Oliver, J.M., & Burkham. R. (1979). Depression in university students: Duration, relation to calendar time, Prevalence, and demographic correlates. *Journal of Abnormal Psychology*, 88, 667-670.
- Piotrowski, O., Sherry, D., & Keller, J.W. (1985). Psychodiagnostic test as age: A survey of the society for personality Assessment. *Journal of Personality Assessment*, 49, 5-119.
- Richter, P., Werner, J., Heerlien, & A, Sauer, H. (1998). On the validity of the Beck Depression Inventory. *A Review Psychopathology*, 37(3), 160-168.
- Sheek, D. T.L., (1990). Reliability and factorial structure of the chinese Version of the Beck Depression Inventory. *Journal of Clinical Psychology*, 46(1), 34-43.
- Steer, R.A., Beck, A.T. & Garrison, B. (1985). Applications of the Beck Depression Inventory, In N. Sartorius & T.A. Ban (Eds). *Assessment*

- Depression.* (pp. 121-142). New York, Ny: Springer-Verlag.
- Tanaka-Matsumi, J., & Kameoka, V.A. (1988). Reliabilities and concurrent validities of popular self-report measures of depression, anxiety and social desirability. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 54, 328-333.
- Tashakkori, A., Barefoot, J., & Mehryar, A.H. (1989). What dose the Beck Depression Inventory measure in college students?: evidence from a non-western culture. *Journal of Clinical psychology*, Vol. 4, 595-6020.

دريافت مقاله: ۸۰/۱۲/۲۵

تاریخ بررسی مقاله: ۸۱/۱۰/۷

پذیرش مقاله: ۸۱/۱۲/۷

